

i den Form, hvori de ere vedtagne af Følge-thinget, med Anmodning om her at forelægge dem. Forelæggelsen skeer herved. Exemplarer af Lovforslagene skulle blive omdeelte.

Man gik derpaa til den første Sag paa Dagsordenen: Tredie Behandling af Forslag til Lov, angaaende Bemhødigelse for Indenrigsministeriet til at bevilge fritagelse for Brug af stemplet Papiir til Tilstaaelser for haandfaaet Pant. (Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 508 ff.)

Intet Endringsforslag var stillet; Sagen i sin Heelhed fattes under Forhandling.

Da Ingen begjærede Ordet, blev Lovforslaget, efterat være oplæst, sat under Afstemning, og vedtoges eenstemmigt med 29 St.

Loven bliver nu at tilfille Konseilspræsidenten.

Derester foretoges den næste Sag paa Dagsordenen: Anden Behandling af Forslag til Lov om Pensionstillæg for forhenværende Distriktslæge i Sslands Nord- og Ost-Amts østlige Lægedistrikt, Rancelliraad Gisle Hjalmarsson. (Lovforslaget findes i Till. A Sp. 1133—1134; første Behandling i Tidenden Sp. 593.)

Intet Endringsforslag var fremkommet. Da Ingen ønskede at ytre sig, gik man til Afstemning, hvorved Lovforslaget og dets Overgang til tredje Behandling vedtoges eenstemmigt med 31 St.

Man gik derpaa til det næste Nummer paa Dagsordenen: Anden Behandling af Forslag til Lov om, at Embedet som Herredsfoged og Skriver i Vester Herred paa Bornholm fra den 1ste April 1864 sættes paa fast Gage m. v. (Lovforslaget findes i Till. A Sp. 1133—34; 1ste Behandling i Tidenden Sp. 593.)

Intet Endringsforslag var stillet. Lovforslaget i dets Heelhed fattes under Forhandling.

Christensen: Jeg vil tillade mig ganske kort at bemærke, at jeg næver nogen Tvivl om, hvorvidt det, især under de nærværende Omstændigheder, kan være hensigtsmæssigt at gaae ind paa dette Lovforslag. Det gaaer ud paa at sætte en Herredsfoged Michelsen paa Bornholm paa fast Gage, istedetfor at han hidtil har været lønnet med Sportler. Min Tvivl er den, om det ikke fra Rigsdagens Standpunkt fortjener en nøiere Undersøgelse og Paaagtning, hvorvidt man kan billige, at den ærede Justitsminister saaledes deelviis og for endnu ikke ledige Embeder indlader sig paa at bringe en fast Lønningsmaade istand istedetfor Lønning med Sportler. Jeg skal for mit Vedkommende med Fornøielse gaae ind paa en almindelig Reform, hvorved alle juridiske Embedsmænds Lønning med Sportler høves, og de istedet derfor komme paa fast Gage, men det forekommer mig tvivlsomt og betænkeligt, om det er rigtigt uden videre at gaae ind paa en saadan Forandring af Lønningsmaaden for hver enkelt Retsbetjent, der begjærer det. Følgen deraf vil nemlig være, at kun de Retsbetjente, der kunne indsee, at de ville komme til at staa sig bedre ved at sættes paa fast Gage end ved at beholde den hidtil havte Lønning med Sportler, ville foranledige sllige Forslag, og Staten vil saaledes komme til at lide derunder, idet en Forandring i de Embeder, ved hvis Overgang til fast Gagering Statskassen kunde finde en Indtægt og en Besparelse, naturligviis ikke vil komme istand uden ved Dødsfald eller Vakance. Det er denne Tvivl, denne Betænkelighed, jeg kortelig vil tillade mig at antyde, idet jeg forbeholder mig, naar Tidspunktet dertil kommer, at foreslaae Lovforslaget henviist til Behandling af et Udvalg, hvori da navnlig dette Forhold kunde blive nærmere undersøgt. Jeg skulder derhos Thinget at bemærke, at det er mig bekjendt, at den samme Betragtning just nu i en anden Anledning gjøres gjældende og er svævende for det andet Thing, og det forekommer mig ogsaa af Hensyn dertil rigtigt, at dette Thing tager